FANATISMUL RELIGIOS

Corneliu BARBORICĂ

Fanatismul religios macină şi astăzi lumea ca în Evul Mediu, deşi nu în aceleaşi proporţii, dar cu aceeaşi violenţă. A se vedea conflictul dintre protestanţi şi catolici în Irlanda de Nord în creştinătate, iar în lumea islamică dintre şiiţi şi suniţi, ca şi conflictul, devenit tot mai ameninţător pe plan global, dintre islam şi restul religiilor.

Fanatismul religios a dus, în bună măsură, la dezmembrarea înfloritoarei Iugoslavii titoiste. Apărut după primul război mondial, regatul iugoslaviei îngloba, sub semnul solidarităţii panslave, popoare diferite ca limbă, tradiţie, cultură şi religie. Axa statului o formau Serbia (Pentru cine nu ştie: Muntenegrul este tot o regiune populată cu sârbi.) şi Croaţia, locuite de două popoare ce vorbeau aceeaşi limbă cu diferenţe minime de natură dialectală. Celelalte două componente ale statului, devenit după cel de al doilea război mondial federaţie, Slovenia şi Macedonia, au o populaţie ce vorbeşte limbi diferite atât de varianta sârbă, cât şi de cea croată. Având în vedere marea apropiere dintre limba vorbită în Serbia şi Muntenegru, pe o de parte, şi cea a croaţilor pe de altă parte, s-a căzut de comun acord ca să se vorbească în acest caz de o singură limbă, căreia i-au zis *sârbocroată.* Când vorbesc despre două variante ale aceleeaşi limbi, să ştiţi că nu spun vorbe-n vânt. Ca slavist am colindat Iugoslavia în lung şi-n lat, am participat la cursuri de vară organizate de universitatea din Zagreb şi la câteva simpozioane iugoslavo-române pe teme filologice, la Belgrad, am citit texte scrise şi cu chirilice, folosite de sârbi, şi cu litere latine, folosite de croaţi, descoperind cu surprindere că textele cu litere latine erau aproape identice cu cele în chirilice.

Sârbii sunt ortodocşi, croaţii sunt catolici. La acestea se adaugă tradiţiile istorice diferite. După bătălia din Kosovo, Câmpia Mierlei, şi după alte războaie succesive, Serbia a căzut sub ocupaţie otomană, pe când Croaţia s-a bucurat de o relativă autonomie ca Banat în cadrul regatului Ungariei. Aici e începutul zâzaniei între unii şi alţii. Cei dintâi au trădat federaţia croaţii care şi-au proclamat unilateral independenţa la începutul celui de al doilea război mondial, lăsând Serbia pradă uşoară invaziei germane.

Este incontestabil că statul iugoslav n-a avut o structură naţională echilibrată şi, după cum s-a văzut după 1990, vechile sentimente de solidaritate panslavă n-au fost suficiente să păstreze echilibrul interior al ţării, dimpotrivă, au răbufnit sentimentele naţionaliste legate de tradiţie, cultură, religie, limbă. Catolicismul militant şi agresiv al croaţilor a fost provocarea, începutul dezmembrării Iugoslaviei. Conducerea de la Belgrad n-a fost capabilă să analizeze cu atenţie ce se ascunde în spatele militantismului catolic al fraţilor lor, să vadă sforile trase de serviciile secrete ale marilor puteri, şi a pornit războiul de represiune. În istoria modernă, marile puteri au fost mereu interesate să fărâmiţeze structurile statale care li se puteau opune. Micile stătuleţe puteau fi mai uşor controlate. Dovadă

BDD-A27164 © 2016 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:00:31 UTC)

elocventă stă Rusia care, după războiul cu turcii de la 1877-1878, prin tratatul de la San Stefano le-a acordat fraţilor lor bulgari un teritoriu supradimensionat care se întindea la sud până la Marea Egee, iar la vest până la Marea Adriatică. La întâlnirea de la Berlin a marilor puteri europene s-au răzgândit, speriate ca nu cumva să apară în Peninsula Balcanică, un stat prea puternic pe care să nu-l poată domina.

Provincia Kosovo dovedeşte că o buturugă mică poate oricând răsturna carul mare, adică liniştea în Balcani ca şi în toată Europa prin intensificarea terorismului islamist. Agresiunea NATO împotriva Iugoslaviei n-a făcut decât să dea câştig de cauză albanezilor musulmani, cu alte cuvinte să încurajeze terorismul islamist,.în Kosovo ca şi în Bosnia. Ei bine, pentru cine nu ştie, şi prea multă lume nu ştie, trebuie să spun că bosniecii sunt tot sârbi sau croaţi trecuţi la religia musulmană! Pentru mine e limpede că una din cauzele principale ale dezmembrării Iugoslaviei a fost fanatismul religios. Recentele masacre din Kosovo o confirmă.

2003

BDD-A27164 © 2016 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:00:31 UTC)